

staan: een beoogde gemeentelijke onderscheiding wenste hij niet te accepteren 'want in onze familie ga je daar niet voor'. Intussen wist hij, ondanks zijn overvolle agenda, van het leven te genieten. Zo vond hij voor muziek altijd tijd: hij bezocht veelvuldig concerten en bezat een enorme verzameling klassieke cd's, de klinkende getuigen van zijn intense belangstelling voor muziek, met Bach als absolute favoriet en in het bijzonder waren de Goldberg variaties van Glenn Gould zeer geliefd. Daarnaast vond hij tijd om een collectie eigentijdse kunst aan te leggen, waarbij het voornaamste criterium was dat het werk hem moest aanspreken. Vooral de kunst van jonge, nog niet algemeen bekende kunstenaars kreeg in zijn snel groeiende verzameling een plaats. Hoewel hij wel eens advies vroeg van anderen, vertrouwde hij voornamelijk op zijn eigen ogen. Het resultaat is een bijzondere en 'eigenwijze'-collectie schilderijen, tekeningen en objecten.

Maar hij genoot niet alleen van het leven in zijn prachtige huis met zijn muziek en zijn kunstwerken. Lekker eten en drinken thuis en met vaste regelmaat in een goed restaurant waren evenzeer aan hem besteed. Net als zijn veelvuldige reizen naar Madrid, de stad die in cultureel en culinair opzicht een weldadige invloed op hem had.

In alles was hij daarnaast een man van snelle beslissingen die ook graag toegaf aan een gekke inval: dat maakte hem soms wat onbegrijpbaar voor en onbegrepen door vrienden en bekenden.

Helaas kampte hij de laatste jaren met zijn gezondheid die hem veel zorgen baarde

maar waarover hij verder weinig losliet. Een opvallende eigenschap van deze markante man was dat hij over alles controle wilde hebben: zijn uitvaart en begrafenis regelde hij dan ook tot in de kleinste details. De bijeenkomst, voorafgaand aan de begrafenis, had plaats in de Paradijkskerk aan de Nieuwe Binnenweg waar pastor Joost de Lange de bijeenkomst leidde. In een korte, hier en daar ook humoristische toespraak legde deze zijn relatie met Henri en het waarom ervan uit: het was Henri's behoefte eens per jaar met hem over geloofszaken van gedachten te wisselen. Zijn dochter sprak in de kerk openhartig en waardierend over de niet steeds soepele maar liefdevolle relatie met haar vader. Na deze sobere bijeenkomst, begeleid door muziek –natuurlijk van Bach– werd hij begraven in het familiegraf op de R.K. Begraafplaats Crooswijk.